

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121351040
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121351040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, proti žalovanej Z. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v I. I., J. S. č. XXXX/XX, o zaplatenie 4.415,32 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 11Csp/38/2021-141 zo dňa 27.04.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.760,71 € s príslušenstvom (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalobu žalobcu v tejto časti **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 150,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 75,- € od 08.11.2018 do 19.05.2021 a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 75,- € od 08.11.2018 do 15.06.2021 zastavil (prvý výrok), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.760,71 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.760,71 € od 08.11.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (tretí výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,44 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do troch od právoplatnosti rozhodnutia o ich výške (štvrtý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.02.2017, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 5.800,- €, ktorý mala splácať v 60 splátkach v sume 147,27 € mesačne s termínom konečnej splatnosti dňa 20.02.2022; právny predchodca žalobcu (K., a.s.) listom zo dňa 26.08.2018 upozornil žalovanú, že ak do 05.10.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2018, bude oprávnený úver zosplatiť; právny predchodca žalobcu (K., a.s.) listom zo dňa 02.11.2018 oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz; oznámením zo dňa 25.11.2021 právny predchodca žalobcu (K., a.s.) oznámil žalovanej, že ku dňu 19.01.2021 postúpil svoju pohľadávku zo spornej zmluvy o úvere na žalobcu.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu čiastočne dôvodná; súd prvej inštancie mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.02.2017; právny vzťah založený uvedenou zmluvou vyhodnotil ako spotrebiteľský vzťah a zmluvu považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., pričom jej preskúmaním dospel k záveru, že neobsahuje všetky zákonné náležitosti (t.j. náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) a sporný úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z.); k splneniu podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru súd prvej inštancie uviedol, že „zosplatnenie úveru, ktoré bolo medzi zmluvnými stranami dojednané v článku 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, využil právny predchodca žalobcu po tom, ako vyzval žalovaného na zaplatenie splátky splatnej 06/2018 výzvou zo dňa 26.08.2018; zosplatnenie úveru však môže veriteľ použiť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka len najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, čo v danom prípade bola splátka splatná dňa 20.10.2018, pretože právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka práve v súvislosti so splátkou splatnou 06/2018; žalobca síce v žalobe tvrdil, že k zosplatneniu došlo 19.10.2018, ale táto skutočnosť nevyplýva z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo vyhotovené až dňa 02.11.2018; dňa 02.11.2018 už však bola splatná splátka splatná 10/2018; žalobca v danom prípade nepreukázal, že zosplatnil úver v zákonom stanovenej lehote (§ 565 Občianskeho zákonníka), teda do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, najneskôr dňa 19.10.2018; zároveň žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému; zosplatnenie úveru nebolo teda v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu je tento právny úkon právneho predchodcu žalobcu neplatný pre rozpor so zákonom, a nemal za následok zosplatnenie úveru; v danom prípade teda konečná splatnosť nastala v zmysle zmluvných podmienok dojednaných medzi zmluvnými stranami“; vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú s odôvodnením, že „medzi zmluvnými stranami bolo nesporné, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil sumu 3.039,29 €; výška úveru bez poplatkov a úrokov predstavovala sumu 5.800,- €; po započítaní uhradenej sumy na jednotlivé splátky, ktorých bolo 60 so splatnosťou prvej splátky dňa 20.03.2017 je zrejmé, že žalovaný uhradil 20 splátok; ku dňu podania žaloby 26.05.2021 bol tak žalovaný v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.11.2018; súd posudzoval premlčanie jednotlivých splátok, s ktorými bol žalovaný ku dňu podania žaloby v omeškaní v zmysle § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka s tým, že premlčacia doba každej zo splátok, ktorých plnenie bolo dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere, začala plynúť odo dňa zročnosti každej zo splátok; keďže zosplatnenie úveru vyhodnotil súd ako neplatné, nebolo možné na danú situáciu aplikovať § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka o plynutí premlčacej doby v prípade zročnosti celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok; z uvedeného potom vyplýva, že ku dňu podania žaloby neuplynula premlčacia trojročná doba jednotlivých splátok, s ktorými bol žalobca ku dňu podania žaloby v omeškaní, keďže už prvá splátka splatná dňa 20.11.2018 nie je premlčaná“; súd prvej inštancie uzavrel, že „žalovaná uhradila sumu 3.039,29 €, pričom výška poskytnutého úveru bola 5.800,- €; keďže súd považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca má nárok na nesplatenú časť poskytnutého úveru, preto mu súd priznal istinu v sume 2.760,71 €, ktorá je rozdielom medzi výškou úveru a uhradenými splátkami, spolu so zákonným ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % odo dňa uvedeného žalovaným v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka a vo zvyšku žalobu zamietol“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu čiastočne vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka v spojení s § 52, § 53 ods. 9, § 103, § 524 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“); o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 29,44 %.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná včas odvolanie zo dňa 17.05.2022 (č.l. 167-173 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie podľa obsahu napadla v rozsahu výroku o vyhovení žalobe (druhý výrok); vyjadril názor, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); napadnutý rozsudok považovala aj za nedostatočne odôvodnený (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentovala, že právny predchodca jej v rozpore s ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. nedoručil oznámenie o postúpení pohľadávky na žalobcu; súčasne namietala, že v rozpore s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka jej nebolo doručené vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, preto k mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo; z tohto dôvodu nemôže byť platné ani následné postúpenie pohľadávky, pretože v čase postúpenia (postupovaná) pohľadávka neexistovala; zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný a súd prvej inštancie mal žalobu zamietnuť; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.06.2022 (č.l. 178-180 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu najskôr poukázal na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s článkom 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, podľa ktorého „spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka“; vzhľadom na uvedené uviedol, že „žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci jún 2018, preto bola jeho právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 26.08.2018 vyzvaná na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti; predmetnú písomnosť žalovaná riadne prevzala dňa 14.09.2018; nakoľko zo strany žalovanej nedošlo k náprave platobnej disciplíny, jeho právny predchodca pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.10.2018; oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 02.11.2018, doručenkou preto nedisponuje“; ohľadne charakteru zosplatenia úveru argumentoval, že „predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovanej s predmetnou písomnosťou; žalovaná sa preto mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby; nijakým výkladom ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín; takýto výklad predmetného ustanovenia je príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t.j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia; žalovaná sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka, s obsahom takéhoto upozornenia oboznámila; následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovanej s obsahom listiny o zosplatení úveru; žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti; vzhľadom na uvedené jeho právny predchodca k zosplateniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti; podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre zosplatenie pohľadávky v celosti boli splnené“; v tomto smere žalobca podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.05.2021 (bod 17 odôvodnenia), ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplateniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami; rovnako poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoCsp/11/2021 zo dňa 22.04.2021 (bod 6.3 odôvodnenia), v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonával odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovanej podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.760,71 € s príslušenstvom (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3 Odvolanie žalovanej je dôvodné.

4.4.1 Odvolací súd sa po preskúmaní veci nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovieť žalobe žalobcu; odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie popísanými v napadnutom rozsudku, z ktorých ťažiskovo vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere zo dňa 19.02.2017, pričom právny predchodca žalobcu (K., a.s.) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 02.11.2018; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter sporu; medzi stranami nebolo sporné ani samotné uzavretie spornej zmluvy o úvere zo dňa 19.02.2017 ani jej obsah; medzi stranami zostalo sporné právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitímovaný, hoci nepreukázal splnenie podmienok ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pred postúpením spornej pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so žiadosťou zo dňa 08.11.2021.

4.4.2 Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanej spore vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.02.2017, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 5.800,- €, ktorý mala žalovaná vrátiť v 60 splátkach v sume 147,27 € mesačne s termínom konečnej splatnosti dňa 20.02.2022; pre prípad nesplácania úveru dohodli strany možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru; listom zo dňa 26.08.2018 vyzval právny predchodca žalobcu (K., a.s.) žalovanú na okamžité zaplataenie dlžnej sumy 311,57 € zo zmluvy o úvere a upozornil ju, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere, pričom uvedenú výzvu doručil právny predchodca žalobcu (K., a.s.) žalovanej dňa 14.09.2018 prostredníctvom pošty; oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018 oznámil právny predchodca žalobcu (K., a.s.) žalovanej, že k tomuto dňu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva; doručenie oznámenia žalovanej nebolo preukázané; na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzatvorenej medzi K., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.11.2021 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu; oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2021 právny predchodca žalobcu (K., a.s.) ako postupca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu, pričom doručenie oznámenia žalovanej nebolo preukázané.

4.5.1 Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej spore nie je správne.

4.5.2 Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom vecná legitímácia je potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva; podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní a pod pojmom pasívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalovaného, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva povinnosť splniť nárok žalobcu uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta; aktívne vecne legitímovaná je tak strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitímovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v konaní to aj skutočne preukáže; výsledok skúmania vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej; nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vedie vždy k zamietnutiu žaloby; aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného skúma súd samostatne (oddelene), preto na zamietnutie žaloby postačuje záver o neexistencii ktorejkoľvek z nich; skúmanie danosti vecnej legitímácie strán v konkrétnom spore je závislé od konkrétneho hmotného práva, ktorého aplikácia prichádza do úvahy na dokazovaním zistený, resp. nesporný skutkový stav veci. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

4.5.3 Súd prvej inštancie skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v prejednávacom spore a dospel k záveru, že žalobca je nositeľom nároku voči žalovanej, ktorý uplatnil žalobou. Žalobca v podanej žalobe okrem iného tvrdil, že aktívnu vecnú legitímáciu nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok, pričom oznámenie o postúpení pohľadávok bolo bankou ako postupcom žalovanej oznámené.

4.5.4 Pre platné postúpenie spornej pohľadávky na žalobcu bolo nevyhnutné okrem iných) splniť podmienky ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré v podstate zakazuje postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nie je po konečnej splatnosti, resp. nie je predčasne splatná v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru; za účelom posúdenia platnosti postúpenia spornej pohľadávky tak bolo v prejednávacom spore nevyhnutné skúmať splnenie zákonných podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sporného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka (splnenie týchto podmienok žalovaná v spore namietala); podľa skutkových tvrdení žalobcu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sporného úveru realizoval jeho právny predchodca listami zo dňa 26.08.2018 (upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a zo dňa 02.11.2018 (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru); súd prvej inštancie správne skúmal splnenie zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky zo spornej zmluvy voči žalovanej na žalobcu, dospel však pritom k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, keď napriek zisteniu, že oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018 nebolo žalovanej doručené do dispozičnej sféry, dospel k záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

4.5.5 Písomné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (žiadosť o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) podľa § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta); takýto záver však podľa odvolacieho súdu vo vzťahu k žalovanej z vykonaného dokazovania nevyplýva; aplikáciu kogentného ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôžu strany vylúčiť svojou dohodou; preto bez doručenia písomného oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (žiadosti o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) podľa § 565 Občianskeho zákonníka žalovanej nemohlo dôjsť k nastúpeniu účinkov vyhlásenia mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru poskytnutého žalovanej na základe spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.02.2017; platí, že už samotné nepreukázanie splnenia podmienky uvedenej v § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. nepreukázanie dôjdenia (písomného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru do dispozičnej sféry klienta (žalovanej) postačuje na prijatie záveru o neplatnosti postúpenia v čase jeho realizácie na žalobcu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a tým aj pre záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávacom spore.

4.5.6 Súd prvej inštancie síce dospel k správne mu záveru, že „žalobca v danom prípade nepreukázal, že zosplatnil úver v zákonom stanovenej lehote (§ 565 Občianskeho zákonníka), teda do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, najneskôr dňa 19.10.2018; súčasne žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej; zosplatnenie úveru nebolo teda v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu je tento právny úkon právneho predchodcu žalobcu neplatný pre rozpor so zákonom, a nemal za následok zosplatnenie úveru“; v danom prípade teda konečná splatnosť nastala v zmysle zmluvných podmienok dojednaných medzi zmluvnými stranami“, na základe tohto právneho posúdenia však vyvodil nesprávny záver o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej spore, pretože bez splnenia podmienok na platné postúpenie spornej pohľadávky proti žalovanej na žalobcu mohla nastať konečná splatnosť úveru podľa dojednania v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.02.2017 (t.j. dňom 20.02.2022) len medzi veriteľom a dlžníkom zo zmluvy.

4.5.7 Pre nesplnenie zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sporného úveru neboli splnené ani zákonné podmienky (§ 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) na postúpenie spornej pohľadávky na žalobcu; splnenie podmienok postúpenia spornej pohľadávky bol súd prvej inštancie oprávnený skúmať v rámci posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore; z vykonaného dokazovania tak vyplýva nesplnenie zákonných podmienok (§ 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzatvorenej medzi K., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 08.11.2021, táto zmluva je tak v časti postúpenia spornej pohľadávky voči žalovanej na žalobcu neplatná pre rozpor so zákonom, pretože bez splnenia zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pred uzavretím uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo v prejednávanej spore preukázané splnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky voči žalovanej z uzavretej zmluvy na žalobcu ako tretiu osobu (t.j. sporná pohľadávka nebola v čase postúpenia v celom rozsahu splatná); žalobca preto spornú pohľadávku od pôvodného veriteľa K., a.s. platne nenadobudol; pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie postupcu v spotrebiteľskom spore je potrebné prihliadať na skutočnosť, že nesplnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (porovnaj napríklad rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 alebo sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 zverejnený v zbierke ako R 60/2018); na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v spore z úradnej povinnosti (ex offico); preto v spotrebiteľskom spore je žalobca (postupník) povinný nielen tvrdiť, ale súčasne aj preukázať splnenie zákonných podmienok postúpenia spornej pohľadávky (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021) za účelom posúdenia, či sporná pohľadávka bola na neho postúpená platne; len samotné tvrdenie splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky nie je postačujúce, pretože bez ich preukázania nie je možné posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na prípadnú absolútnu neplatnosť ktorej musí súd prihliadať z úradnej povinnosti; súčasne ak žalobca len tvrdí splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky bez ich preukázania, nie je súd povinný ho na predloženie dôkazov vyzvať (ustanovenie § 150 ods. 2 C.s.p. dopadá len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena); ohľadne splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v spotrebiteľskom spore tak žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia a súčasne aj dôkazné bremeno, dôsledkom nesplnenia ktorých môže byť zamietnutie žaloby z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (postupníka) v spore; právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore nebolo správne; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe zmenil a žalobu žalobcu (aj) v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

4.5.8 Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalobcu, podľa ktorej oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (žiadosť o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) podľa § 565 Občianskeho zákonníka nie je pre nastúpenie účinkov potrebné doručiť do dispozičnej sféry dlžníka (spotrebiteľa), pretože účinky nastanú už samotným dňom uskutočnenia úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bez ohľadu na doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlžníkovi (spotrebiteľovi), s týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje (rozhodnutia iných odvolacích senátov v tomto smere nemožno pritom považovať za ustálenú prax, z ktorej by bol odvolací súd povinný pri rozhodovaní vychádzať); podľa právnej teórie „žiadosť veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky možno charakterizovať ako jednostranný, adresný a hmotnoprávny právny úkon, čo znamená, že v stanovenej lehote musí byť doručený dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka); nestačí odovzdanie prejavu na

prepravu; vzhľadom na kogentnú právu úpravu nie je možné ani dohodou zmluvných strán upravujúcich vzájomné doručovanie písomností kogentnosť uvedenej hmotnoprávnej úpravy zmeniť“ [porovnaj JUDr. Krajčo Jaroslav: Občiansky zákonník pre prax (komentár), Vydavateľstvo EUROUNION, 2015, II. diel, str. 2476]; aj podľa súdnej praxe „výzvu veriteľa (banky) adresovanú dlžníkovi (klientovi) na splnenie záväzku podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách je potrebné považovať za jednostranný hmotnoprávny úkon, rovnako tak oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré pre vyvolanie svojich účinkov vyžadujú, aby tento prejav vôle bol doručený adresátovi, t.j. dostal sa do sféry jeho dispozície, aby sa mal možnosť zoznámiť sa s adresovaným právnym úkonom“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/191/2021 zo dňa 30.06.2022, ktoré bolo prijaté v obdobnom spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. proti fyzickej osobe ako dlžníkovi zo spotrebiteľského úveru); zo záverov súdnej praxe ďalej vyplýva, že „účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície, keď už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane (...); princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva; je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť, t.j. ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozície sféry)“ (porovnaj body 13.2 a 13.3 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, ktorý bol uverejnený v zbierke ako R 4/2021); žalobca nepreukázal (ani netvrdil), že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.11.2018 bolo pred postúpením spornej pohľadávky doručené do dispozície sféry žalovanej, pohľadávka zo spornej zmluvy zo dňa 19.02.2017 nebola pred postúpením v celom rozsahu splatná, preto nemohla byť bankou (K., a.s.) postúpená na žalobcu (§ 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.); argumentácia žalobcu o tom, že o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa žalovaná dozvedela zo žaloby (po jej doručení) je bez právneho významu, pretože zákonné podmienky nevyhnutné na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy na tretiu osobu musia byť splnené najneskôr v čase postúpenia.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaná podané odvolanie ťažiskovo odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); odvolací súd dospel záveru o nesprávnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore (body 4.4.1 až 4.5.8 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil.

8. Odvolací súd v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie; v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku v zmysle zamietnutia žaloby žalobcu bola žalovaná v spore v plnom rozsahu úspešná, preto jej podľa § 255 ods. 1 C.s.p. proti žalobcovi vznikol nárok na plnú náhradu trov konania (trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania); zastavenie konania v časti o zaplatenie 150,- € nemalo vplyv na plný úspech žalovanej v spore, pretože sumu 75,- € zaplatila žalovaná dňa 19.05.2021, t.j. ešte pred podaním žaloby na súd dňa 26.05.2021 a ďalšiu sumu 75,- € zaplatila žalovaná žalobcovi, t.j. v dôsledku neplatičnosti

postúpenia pohľadávky subjektu bez legitimácie prijať plnenie (zavinenie na zastavení konania podľa § 256 ods. 1 C.s.p. tak nemožno pripísať žalovanej); preto odvolací súd priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %), ktorý zahŕňa trovy pred súdom prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania; nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.